

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 4.

W NIEDZIELĘ DNIA 12. STYCZNIA 1800.

Z Wiednia d. 4. Stycznia.

Święto Nowego Roku było u dworu z wielką uroczystością obchodzone. Po godzinie 9 z rana zaciągły wszystkie gwardye na wartę, poczym zgromadził się dwór. Ambasadorowie i posłowie, tudzież królowi ministrowie, wraz z konsyliarzami stanu i wysoką szlachą obojczy przybyli na salę. O godzinie 11 mieli pierwsi honor złożyć J. C. K. Mci swe życzenia, poczym udali się JJ. CC. KK. MM. z Arcy Xzętami, otoczeni licznym dworem i przytomną szlachtą na nabożeństwo do kościoła zamkowego. Po skończonym nabożeństwie złożyły damy dworu i stanu swoje życzenia. Po godzinie 12 dany był publiczny obiad przy muzyce głosowej i na instrumentach, przy którym JJ. CC. KK. MM. W. Xzę Toskański z swą małżonką, Arcy Xzęta Jan i Antoni, tudzież Arcy

Xzę Ferdynand, stryy J. C. K. Mci i syn jego Arcy Xzę Franciszek, otoczeni dworem raczyli się znajdować.

D. 24] p. m. umarł tu w 61 roku wieku swego hrabia Ludwik Cavriani, szambelan J. C. K. Mci aktualny tajny konsyliarz, tudzież marszałek niższej Austrii i prezes nadworney kommisji do prawnych interesów. Jeszcze w roku 1760 umieszczała go Marya Tereza przy marszałkowskich na ów czas sądach niższej Austrii, a w roku 1766 został konsyliarzem w gubernium Czeskim. Przez 40 blisko lat odbywał z największą zaletą i ukontentowaniem Monarchow pod których żył panowaniem, publiczne urzędy i sprawiedliwie zasłużył być umieszczonem między pierwszymi statystami Austrii.

Podług doniesienia jenerała jazdy Me-las, z przeniesionej do Turynu głównej

kwatery pod dalem 21 grudnia, przedsię-
wziął Jenerał hrabia Klenau d. 14 szczęśli-
wy atak przeciw stanowisku nieprzyja-
cielskiemu na gorze Cornua i w iey okeli-
cach. — Wspomniona góra została po u-
porczywey bitwie wraz z iey szanćami
szczęśliwie zdobytą i nieprzyjaciel zew-
sząd spędzony, w czym dystengwowali się
sgł Banatski batalion i nowo uformowany
korpus sirzelcow. Nieprzyjaciel uszyko-
wał się wprawdzie znowu w wieczor przy
Nervi; lecz gdy nasze woyska pozyskały
iż były gorę Taschier i ułatwiły przez to
reszeie woyska atak przeciw stojącemu w
dolinie nieprzyjacielowi, był przeto tak
skutecznie przedsięwzięty, iż nieprzyja-
ciel z znaczną stratą odparty został i przy-
muszony był po utraceniu w ienćach i
szefa brygady, wielu officyerow, kilka set
prostych, aż pod armaty Genoi uciekać.
— Jenerał hrabia Klenau chwali bardzo o-
kazaną w tym razie iak w wielu innych
waleczność woysk, tudzież roztropność i
odwagę ich wodzow. — Jenerał jazdy Melas
donosi pod d. 23 grudnia, iż na całym
łańcuchu gór Genueskich tak wielki śnieg
upadł, że nieprzyjaciel przymuszonym się
widział opuścić trzymane jeszcze w nich,
niektóre miysca, i większą część woysk
swoich ku Nicei odesłać, gdyż w ogoło-
conym tym kraju, dla niebezpieczne-
go przywozu morzem, i dla przeciętej
komunikacyi lądem, coraz większy nie-
dostatek żywności cierpi.

Z Londynu d. 12. Grudnia (przez Paryż.)

Flotta lorda Bridport powróciła do
Plimut i do Torbay, niezostawiwszy tylko
kilka okrętów przed Brest. — Wspomniony
lord będzie do stanu hrabiow wyniesiony,
złoży kommandę, a lord St. Vincent zastą-

pi iego miejsce, którego handerowy okręt
la Ville de Paris od 110 armat jest w Plim-
mut uzbroiony. — Rosyyski minister przy
naszym dworze, hrabia Woronzow, zo-
stał od swego monarchy względem Ros-
syyskich woysk znajdujących się w na-
szym kraju, obszernym pełnomocnictwem
upoważniony, dla ułatwienia wojennych
działań, iakich okoliczności potrzebę wska-
zać mogą. — Wszystkie nasze regularne re-
gimenta będą teraz przez wcielenie do nich
millicy nad komplet dopełnione. — Słychać,
iż będzie wielka wyprawa w 20,000 woys-
ka, do której nawet obce woyska nale-
żeć mają, przeciw Francuskim brzegom
przedsięwzięta. Hrabia Artois nie zatrud-
niał się dotąd tylko wysyłaniem kom-
missarzy, rozkazow i odezwow do Wan-
dy, lecz teraz ma ich niektórych, iż sam
na czele rojalistow stanie. — Do Irlandyi
idzie 12,000 woyska. Wojenne okręty,
które ich tam poprowadzą, mają flotę
admirala Kingsmill przy Cork złutować. —
Rząd zatrudnia się planem wprowadzenia
znacznęj liczby zboża z dalekich okolic.
Spokojność nie jest z resztą w Irlandyi
przerwana. — Z pieniędzy, które zdobyto
na z ranych Hiszpańskich okrętach, jest
większa część dla zbrojnych rojalistow w
Francyi przeznaczona. — Admirał Nelson,
o którym fałszywie doniesiono, że do
londynu przybył, żądał od Sir James St.
Claire, który tymczasowo w Minorce
kommanduje, woyska, żeby mógł sku-
tecznie atakować Maltę; lecz ten odpo-
wiedział mu, iż dla bezpieczeństwa Mi-
norki, żadnych dać nie może. — Dnia 12
grudnia Admirał Mitchell, który dowodził
wyprawą morską przeciw Holla d. i, idzie
do zachodnich Indyy na obięcie komman-

dy przy wyspach za wiatrem po lordzie Seymour. Ostatni odbierze komendę przy Jamayce na miejscu admirała Parker, który do Europy powraca. — Kanałowa flotta wysłała dziś na nowo z Torbay dla krążenia przed Brest. Niektóre iey dywizye mają wspierać wylądowanie do Francji.

Z Paryża d. 17. Grudnia.

Reszta konstytucyi Francuzkiej.

Tytuł VII. *O odpowiedzialności urzędników publicznych.*

69. Urzędy członków czy senatu, czy ciała prawodawczego, czy trybunału, czy konsułów lub rady stanu nie podpadają żadney odpowiedzi.

70. Występki osobiste pociągające za sobą karę cielesną lub niesławę, popełnione przez członki czy senatu, czy trybunału, czy ciała prawodawczego będą ścigane przed zwyczajnymi trybunałami, skoro ciało, do którego obwiniony należy, zezwoli na takowe ściganie.

71. Ministrowie obwinieni o występki prywatny, ciągnący za sobą karę cielesną lub niesławę, są uważani iako członki rady stanu.

72. Ministrowie są odpowiedzialni 1) za każdy akt rządowy podpisany przez nich i oświadczony za przeciwny konstytucyi przez senat; 2) za niewykonanie ustaw i urządzeń administracyi publiczney; 3) za dane rozkazy partykularne, jeżeli te są przeciwne konstytucyi, ustawom i urządzeniom.

73. W przypadku poprzedniczego artykułu trybunał oskarża ministra przez pismo, nad którym ciało prawodawcze naradza się w zwyczajney formie, wysłuchawszy wprzód oskarżonego. Oddany mi-

nister do sądu za dekretem ciała prawodawczego, jest sądzony przez najwyższy sąd bez apelacyi i odwołania się do kasacyynego trybunału. Najwyższy sąd składa się z sędziów i przysięgłych. Sędziowie są wybrani przez trybunał kasacyyny z iego łona, a przysięgli z listy narodowej, podług przepisanej przez ustawę formy.

74. Sędziowie cywilni i kryminalni będą sądzeni za występki z ich urzędowania, przez sąd, do którego ich trybunał kasacyyny odesła, zniszczyszy w przod ich wyroki.

75. Agenci rządowi, nie ministrowie, nie będą mogli być ściganymi za przewinienia na swoim urzędzie, tylko na mocy decyzji rady stanu, w którym przypadku będą odesłanymi do zwyczajnych trybunałów.

Tytuł VIII. *Rozporządzenia ogólne.*

76. Dom każdej osoby mieszkającej na gruncie Francuzkim jest schronieniem nietykalnym. W czasie nocy nikt tam nie ma prawa wchodzić, wyjąwszy przypadek ognia, zalewu lub na wezwanie z domu. W dzień można tam wniknąć w przedmiocie opisanem przez ustawę lub za rozkazem publiczney władzy.

77. Ażby akt nakazujący aresztowanie osoby, mógł być wykonany, potrzeba 1) żeby wyrażał formalne powody do aresztowania i ustawę, na mocy której jest nakazany; 2) żeby nastąpił przez urzędnika, któremu ustawa nadała formalnie takową moc, żeby był przeczytany osobie aresztowanej i zostawiona iey była onego kopia.

78. Srocz więzienia nie może przyjąć żadney osoby do więzienia lub zatrzymy-

wać ją, poki nie wpisze do swego rejestru aktu nakazującego uwięzienie; aktem tym powinien być mandat wydany w przepisanej formie w poprzednim artykule, lub rozkaz wydany przez którą władzę, albo dekret oskarżenia lub sądowy wyrok.

79. Każdy stróż więzienia jest obowiązany, i żaden rozkaz nie może go od tego uwolnić, pokazać osobę uwięzioną urzędnikowi mającemu dozór nad więzieniem tyle razy, ile razy ten żądać tego będzie.

80. Pokazanie osoby uwięzionej nie może być wzbronnie jego krewnym lub przyjaciółom, za rozkazem urzędnika cywilnego, chyba żeby stróż więzienia pokazał wyrok sędziego trzymania osoby w sekrecie.

81. Wszyscy ci, którzy nie mając mocy przez ustawę aresztowania, podpiszą, wykonają aresztowanie jakiegokolwiek osoby, wszyscy nawet ci, którzy mają moc aresztowania, jeżeli przyymą lub trzymać będą osobę aresztowaną w miejscu nie oznaczonym za publiczne więzienie. iako też wszyscy stróże więzienia, którzy przestąpią rozporządzenia poprzednich trzech artykułów podpadają karze samowolnego aresztowania.

82. Wszelka surowość popełniona nad przepis ustawy przeciw aresztowanym, uwięzionym lub w wykonaniu wyroku, jest zbrodnią.

83. Każda osoba może pojedynczo podawać prośby do wszystkich władz konstytucyjnych, a szczególniej do trybunatu.

84. Siła zbrojna publiczna jest właściwie pośluszną, żaden korpus zbrojny nie może się naradzać.

85. Występki wojskowe należą do

osobnych trybunałów, i szczególnym podlegają formom.

86. Narod Francuzki oświadcza, iż wszystkim wojskowym ranionym w obronie oyczyzny, równie iak wdowom i dzieciom poległych w bitwie żołnierzy, lub zmarłym na swoje rany, będą wyznaczone pensye.

87. Będą wyznaczone narodowe nagrody wojownikom za okazane świetne czyny w walce za rzecpospolitą.

88. Instytut narodowy ma zlecenie zbierać odkrycia dla wydoskonalenia nauk i kunsztów.

89. Kommissya narodowa obrachunku, układa i porównywa rachunki przychodu i wydatków. Kommissya ta składa się z 7 członków mianowanych przez senat z listy narodowej.

90. Ciało konstytucyjne nie może się naradzać tylko w posiedzeniu, na którym dwie części jego członków znajdują się przytomne.

91. Rząd osad Francuzkich będzie przez osobne ustawy oznaczony.

92. W przypadku zbrojnego buntu, lub zaburzenia grożącym bezpieczeństwu krajowemu, ustawa może zawiesić w miejscach i na czas, który przepisze, moc konstytucyi. Zawieszenie to może nastąpić przez wyrok rządu w czasie wakacyi ciała prawodawczego, byleby ciało prawodawcze w tym samym wyroku w iak najkrótszym czasie zwołane było.

93. Narod Francuzki oświadcza, iż w żadnym sposobie nie ścierpi powrotu Francuzów, którzy opuścili swoją oyczyznę od 14 lipca 1789, i nie są umieszczeni w wyjątkach w wydanych ustawach przeciw emigrantom, tudzież zakazuje wszelkiego

na dół nowego wyłączenia. Dobra emigracja została nieodrodną dla Rzeczypospolitej skonfiskowana.

94. Narod Francuzki oświadcza, iż po uczynionej prawie sprzedarzy do narodowych, jakiegokolwiek one są natury, nabywca ich praw nie może być z nich wyzuty, w przypadku zaś gdyby się trzęcia część znalazła mających prawo do nich, tedy przez skarb publiczny będą wynagrodzone.

95. Niniejsza konstytucja będzie podana do przyjęcia ludowi.

Działo się w Paryżu dnia 22. frimaire roku 8. (12 grudnia 1799.)

Podpisano Regnier, prezydent komisji rady 500; Rousseau, Vernier, sekretarze komisji rady starszych; Alex: Viletard, Fregeville, sekretarze komisji rady 500; Roger Ducos, Sieyes, Buonaparte konsulowie; P. Laufsats, Fargues, N. Beaupuy, Beauvais, Cabanis, Pierrin (des Vosges) Depere, Cornet, Ludot, Girou Pouzol, Lemerrier, Chatry Lafosse, Chollet (de la Gironde) Caillemer, Bara, Chafsiron, Gourlay, Peré (des hautes Pyrenées) Porcaer, Vimar, Thieffé, Berenger, Casnave, Sediller, Thibault, Daunou, Herwin, Jozef Cornudet, P.A. Laloy, Lenoir Laroche, J. A. Creusé Latouche, Arnould (de la Seine) Goupil Prefeln syn, Mathieu, Chabaut, Cretet, Boulay (de la Meurthe) Garat, Emile, Gaudin, Lebrun, L. Buonaparte, Desinck-Thiery, J. P. Chazal, M. J. Chenier.

Konsulowie po dając ludowi nową konstytucją do przyjęcia wydali d. 15 następującą odezwę do ludu. "Francuzi, podana wam jest konstytucja: znosi ona niepewności, które rząd tymczasowy wysta-

wiał w związkach zewnętrznych, w położeńiu wewnętrznym i wojennym rzpltey. Wprowadza na postanowione przez się władze nayspierwszych urzędników, których gorliwość zdawała się być dla ich dzielności potrzebną. Konstytucja ułożona jest na prawdziwych zasadach rządu reprezentacyjnego, na prawach własności, równości, i wolności. Władze, które stanowi będą silne, i stałe takie, jakie powinny być dla zabezpieczenia. Praw obywatelom i dohra krajowi. Obywatele rewolucja zwrocona jest do zasad, od których się rozpoczęła. — Jest ona już skończona.

Podp: Roger Ducos, Sieyes, Buonaparte.

Minister policji Fouché wydał także z powodu nowej konstytucji takową odezwę: "Obywatele! Wasza nadzieja jest spełniona. Konstytucja jest ogłoszona. Każdy kto tylko w sercu swoim nosi miłość wolności i pragnienie pokoju z radością ją przyjmie. Znajdziemy w niej zabezpieczenie naszych praw i własności. Namiętności rewolucyjne są tam rządem mocnym spiętymi. Sprzymierzeńcy nasi mogą na prawie i trwałości umów naszych polegać. Na coż się nieprzyjaciele uasi uskarżać będą? Iż nie chcemy zniszczyć utworzenia nadziei i zasad konstytucji; iż przedsięwzięliśmy rząd reprezentacyjny utrzymać; iż we wszystkich sercach wzburzenia republikanckie uczucia, stawiając na czele tego rządu ludzi, których ufność ludu Francuzkiego do niej powołuje."

Z Genui d. 7. Grudnia.

Też same przyczyny które sprowadziły w rzpltey Francuzkiej dzień 18 Brumaire znalazły się w rzpltey Liguryjskiej, iten-

2e sam [wydać musiały skutek. Rewolucya ta zasiała dzisiaj bez najmniejszego sprzeciwienia się, a spokojność publiczna i na moment przerwana nie była. — Dzisiaj z rana o godzinie 7mej korpus od 2000 woyska Francuzkiego weszło do miasta, i widziano liczne patrole przechodzące po ulicach. Rada 60 zgromadziwszy się w zwyczajney godzinie zamieniła się natychmiast w tajny wydział. Reprezentant Monteburno podał projekt do ustawy, który natychmiast w ustawę zamieniono w tych wyrazach. "Rada 60 zważając położenie rzplty oświadczywszy nagłość stanowi co następuje: Art. 1. Nie masz więcej dyktoryatu wykonawczego. Art. 2. Ciało prawodawcze stanowi tymczasowo kommissya rządową mającą sobie nadane prawo dawczą i wykonawczą władzę, złożoną z obywatelów Józefa Cambiaso, J. B. Tanlongo, Ludwika Corvetto, Adwokatów; Ruzza ministra sprawiedliwości; Jozefa Afseretto de Rapallo, Besello bywzego Francuzkiego konsula w Sawonie, Bollo, Rivarola, i Marchetti reprezentantów. Art. 3. Ciało prawodawcze zawiesza się do d. 1 czerwca. Art. 4. W czasie zawieszenia ciała prawodawczego członkom jego przysięga się płaca i bezpieczeństwo konstytucyjne. Art. 5. Członki ciała prawodawczego mogą sprawować inne urzędy. Art. 6. Kommissya wykonawcza ma obowiązek ułożyć plan konstytucyi, która by się zbliżała tyle ile być może do konstytucyi iaką rzplta Francuzka przyymie. Art. 7. Kommissya ta odbywać się będzie w Genui w pałacu ciała prawodawczego, które przed oznaczonym czasem zwołać będzie mogła. Art. 8. Kommissya

będzie mocną przybrać innych obywatelów na miejsce które w niej zawakują. Art. 9 Rada ogłasza się zanieustającą dotąd do poki kommissya wyżej wzmiankowana nie wykona przysięgi i ostatecznie urzędowania swego nierozpocznie. — Wyrok ten natychmiast do rady starszych odesłanym został, która go też zaraz potwierdziła. Członki wyznaczone do kommissyi ostrzeżone zostały, aby się stawili w radzie 60 gdzie o godzinie 4tej przybyli. Posiedzenie rady zrobiono na ten czas publicznym, jeden z sekretarzów przeczytał powyższy wyrok ciała prawodawczego, a członki kommissyi wykonali przysięgę. Liczba przypatrywaczów była niezliczoną. Dyktatorowie iak tylko dowiedzieli się o tym zaraz przeprowadzili się do własnych domów, nie mieli im izby było potrzebą, aby swoje urzędy składali. Kommissya dzisiejszego wieczoru wyprawiła koryera do Paryża zlecając obywatelowi Boccardi odwołanemu od dawniejszego rządu, lecz którego kommissya na urzędzie ministra w Paryżu utrzymała, donieść o razłych wypadkach rządowi Francuzkiemu.

Z Paryża d. 20. Grudnia.

Generał Moreau wydał d. 15. wględem nowej konstytucyi następującą odezwę do armii Renu: "Żołnierze! Francuzka rzplta, za którą bierzemy się od 10 lat, stawszy się pastwą nierzędu, była bliską swego upadku, a z nią ginęły nasze nadzieje wolności. Zdroża część rad, połączone z wielu wadzami, którzy was często do zwycięstwa prowadzili, wsparta oraz przez waszych kolegów przedsięwzięła uratować rzplta, iakż skutek uwiecznił jej usiłowania. Prawodawcze kommissye

i konsulowie rzpltey okazują przed wami w tym momencie dowód swego przywiązania do sprawy wolności, spiesząc się na dać Francuzom konstytucyą, która zagwarantuje ich prawa w całej obszerności, nie odepnując rządowi macy, która publiczną spokojność zapewnić musi i wam sposobu do zwycięstwa podać. Imienia pierwszych urzędników, które konstytucya ogłasza są nie małą iey dobroczynnością. Wasze prace nie będą więcej przedmiotem chciwey rachuby; chwalebny pokoy będzie nadgodą waszych zwycięstw, i za służy na nową wdzięczność u waszych współziomków. Żołnierze! Wasze potrzeby zatrzymają mnie dotąd przy rządzie; zatrudnia on się nieustannie niemi i iego usiłowania pozwolą mi w krotce do was przybyć. Waszemu mężstwu wiecie nam zaufanie rządu, że mnie umieścić na tak chwalebny stopniu. Polegam dalej na tym mężstwie, dla zapewnienia orężowi rzpltey nowych tryumfów. — Kommandujący jenerał rozkazuje, żeby akt konstytucyi i ninieysza odezwa, na czele zgromadzonego woyska przeczytana i ogłoszona była. — Jenerałowie Massena i Brune wydali podobne odezwy do swych armii. — D. 16 przyięły tuteysze woyska na polu Marsowym nową konstytucyą. To samo uczynili inwalidzi i prawie wszystkie 250 członków rady starszych (procz archiwisty Camus i reprezentanta Gaudaud.) Miasto Rouen i większą część tuteyszych obywateli także ją przyięła. — Dziennikarz jeden uważa, iż wszystkie 3 poprzednie konstytucye były zwiłkami pochwałami przyięte, o tey zaś nic nie mówią, zaczyn sprzykrzyło się Paryżanom chwalić. — Buonaparte zastąpił trochę z długiego niesypia-

nia i pracy po nocach, pląc przytym wielę kawy, która jest ulubionym iego napojem. — Rachują, iż pensye urzędników podług nowej konstytucyi o 4 mill. mniej wynoszą nizeli dawnych, chociaż teraz pensye są większe. — Lecoulteux de Cantelen, jenerał Hatry, Garau, Coulan, Tronchet, Fleville - Lepellet, Garat, Lapepe, Daunou, Thouin i wiele innych członków narodowego instytutu są członkami senatu mianowanymi.

Jenerał Hedouville pisał pod 12 t. m. następujący list z Angers do wojennego ministra: „Nie dziwię się wyglądem licznych powieści, które Ci o postępowaniu niektórych szefów szuanów powiadaią. Przypominam sobie, iż w tym samym znajdował się dawniej przypadek jenerał Hocha, kiedy podobnie iak ja przedsięwziął środki. Różne półbrigady któreś mi obiecały przybywać powoli, i jeżeli droga łaska, którą konsulowie obrali, zostanie bezskuteczną, będę w stanie użyć siły; lecz ubolewam nad nędzą, którą te nieszczęśliwe okolice wytrzymać muszą. Zprzytączonego rapportu jenerała brygady Hatry zobaczysz, iż wszystko co owylądowaniu Anglików rozpuszczono jest powiększone lub zmyślone. Zyczyć by potrzeba, żeby podobne wylądowanie przedsięwzięli, zakończylibyśmy wojnę od iednego razu, gdyż nie jest trudną rzeczą pobić buntowników, ale ich wynaleść.“

Jenerał Hatry donosi w swem obszernym raporcie: iż do wieidiał się d. 28 listopada, że 1300 zbroynych chłopów zgromadziło się przy Muzillae, że Angielskie okręty wysadziły na ląd 4000 karabinów, 3 armaty, cokolwiek ammunicyi i emigran-

tow. Z Vannes poszło 900 republikenow i 50 jazdy przeciw nim. Przy Elven przyszło do 4 godzinney potyczki z szuanami, którzy swoy konwoy zabezpieczyli; z naszej strony utraciliśmy 4 ludzi w zabitych i 20 w ranionych. Szuanie znaczną ponieśli klęskę. — Tuteysze pisma mówią, iż generał Hedouville dostanie zastępcę w komendzie, na co wielu generałów wymieniają. Szuanie są teraz daleko straszniejszemi i liczniejszemi niżeli dawniej; opatrują się co raz bardziej wartylerją. Miasto Caen w departamencie Calvados zostało w stanie oblężenia ogłoszone. Niektórzy szefowie szuanow byli w czasie zawieszenia broni w Paryżu, i znowu do swych departamentow powrocili. Zbrojni rojalisci oświadczają teraz jeszcze wyraźniej, iż ani rzplety, ani panowania Buonapartego lub dyrektoryatu nie chcą. — Dla zaspokoienia iak najprędzey 12 mill. pożyczki przez kupcow Paryża, będzie loterya od 40,000 biletow po 300 frankow otwarta. Wyciągnione najpierwey 20,000 losow będą miały premie od 120 do 350 fr. — Kupcy Lyonscy dla zapłacenia znajdujacego się w tamtych okolicach woyska pożyczyli 300,000 fr. — Żeby w tych czasach opatrzyć rząd w potrzebne pieniądze, postanowiły prawodawcze komisyje, iż będzie na 150 mill. gruntowych biletow hipotekowanych na dobrach narodowych (wyjąwszy Belgickie, na których już jest inna hipoteka) zrobionych. — Gdy Moreau znajdował się niedawno u Buonapartego, rzekł ostatni do niego, żeby tylko wszystkich dołożył sposobow na otrzymanie kilku zwycięstw, gdyż te będą naylepszym środkiem do otrzymania po-

koju. — Emigranci, którzy się dawniej przed Kale rozbili, mają być w liczbie 36 na granice Batawskiej rzeczywospolitey odprowadzeni, zkąd będą się mogli udać, gdzie im się podoba.

Z Strasburga d. 20. Grudnia.

Generał Baraguey-d Hilliers tymczasowy komendant lewego skrzydła armii Renu, wczoray w wieczor wraz z głównym swoim sztabem przybył do naszego miasta. Woyska będące w naszych okolicach idą na zimowe leże. — Mowią tu ciągle o uczynionych propozycyach do zawieszenia nieprzyacielskich krokow. — Nad Renem Szwajcarskim tak z iedney iak z drugiej strony woyska rozłożyły się na zimowych kwaterach. — Dywizya generała Soult oderwaną została od armii Szwajcarskiej dla zmocnienia armii Włoskiej, gdzie także udać się ma generał Oudinot. — Dywizya armii Francuzkiej z Hollandyi w tym momencie przechodzi przez Belgum dążąc na zmocnienie armii Włoskiej. — Armia Renu z zewnątrz rzeczywospolitey ma nowe posiłki odebrać. — Dnia 1 stycznia ma się rozpocząć procesś osob oskarżonych o współzictwo z generałem Pichegru, których korespondencya znaleziona przed dwiema laty w Offenburg obwinia, pierwszemi w niey osobami są: Chambé reprezentant przed dniem 18 fructidora, Lajolais bywszy generał, St. Remond, Gormard, Badouville; procesś ten ma okazać czyli imiona pod którymi są oznaczeni w tej korespondencyi, a które nie są ich właściwe mogą do nich być stosowane. — Ob. Mallarmé złożył z urzędu Ob. Stahl, ponieważ opinią publiczną miał przeciw sobie.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 12. STYCZNIA 1800.

Z Paryża d. 23. Grudnia.

D. 20 postali konsulowie Buonaparte i Roger-Ducos następujące poselstwo do komisji rady 500: "Obywatele Reprezentanci! Konsulowie zgadzają się w życzeniach z obu komisjami, kiedy wam proponują, żebyście dali przykładny dowód narodowej wdzięczności Ob. Sieyes. Obywatel, który oszczędził ludy swemi pismami i zaszczycił rewolucyą nieinteresownymi chęciami, który nieprzystał na pierwszy tegoż urzędu, dopiero wczynie niebezpieczeństwa, zasługując zapewne na zaszczyt, które mu przeznaczycie, a którego nie wolno będzie odrzucić, ponieważ go tak macie ustawa postanowili. Konsulowie proponują wam przeto formalnie nadać Ob. Sieyes w nadgodę narodu iedno z dóbr, które zostają do rozrządzenia kraju. — Na rapport Arnould postanowiła komisja rady 500 d. 21, iż w nadgodę narodowej wdzięczności dana jest Obyw. Sieyes narodowa wieś, Crosne, w departamencie Sekwany lub inna tej samej

wartości, z zupełnym prawem własności. — Komisja rady starszych potwierdziła natychmiast tę rezolucyą. — Wspomniana wieś Crosne, dana Ob. Sieyes, czyni rocznego dochodu 14 do 15,000 fr. Pomimo jego woli zrobili to oba wzmiankowani konsulowie. Myśl zaś cała jest Buonapartego. — Gdy Buonaparte dowiedział się o zaszczyt świeżo w Genui odmianie, riekł iak tużysze pisma przywodzą z oziębłością: "Nie lubię naśladowania! „Liguryjska rewolucya zdaie się być kopią zaszczyt rewolucyi w St. Cloud, przez kommandującego jenerała w Liguryi kierowaną. — Wnuk bywszego ambasadora Caillard, który powrócił z Sieyesem z Berlina, pojechał tam znnow z jenerałem Bourdonville, iako sekretarz, a Bignon iako legacyi sekretarz. — Jenerał Moreau, mowidzisieyszy redaktor wyjeżdża dziś dla obięcia kommandy nad armią Renu, a szef głównego jego sztabu, jenerał Desolles, wyjeżdża poitrze. — Wartość nieprzedanych jeszcze narodowych dóbr wynosi

przeszło 300 mill. — Wczoray odebrano tu nieprzyjemną wiadomość o poddaniu się Koni. — Jedna dywizya od naszey armii Batawskiey poydzie także do Włoch. — Jenerał Aubugeois wyiechał z rozkazu rządu z Tulozy do Tulonu, gdzie ma dalszy odebrać rozkaz. — Szuanie odebrali znnowu od Aglikow 30,000 karabinow, 8 armat i wiele pieniędzy.

Konstytucya jest w departamentach Meurthe, Sekwany i Oise po większey części przyięta. W liczbie 21,440 podpisow w tuteyszym okręgu znalazło się 10 przeciwn konstytucyi. — Wczoray mieliśmy 10 stopni mroz. — W Brest były 2 liniowe okręty, 2 fregaty i 1 korweta gotowe do wyjścia pod żagle pod kommandą ob. Burgers na tajemną wyprawę. — Zamek Tuileri, w którym Buonaparte mieszkać będzie, ma mieć napis: „Pałac rządowy.„ Pensya radcy stanu będzie 20,000 fr. Warta konsulow ma się z 1800 ludzi składać, w liczbie ktorych będzie 2 szwadrony ciężkie i 1 letkiey jazdy. — Bougainville, Cretet, Clarke, Regnier, Roulay, Semonville, Jaqueminat, Regnant i jenerałowie Dejean i Kellermann, mają być na radcow stanu przeznaczonemi. — Szuanie opanowali przedmieścia Renn. — Do Coruna przyprowadzili nasi korsarze Angielski pocztowy, statek przeznaczony z Falmut do Lizbony z wartością 400,000 fr. a drugi takż sam od 14 armat do Bordeaux.

Z Madrytu d. 30. Listopada.

Wczoray obywatel Guillemardet donosił urzędownie Królowi Jmć o zaszczytnych w dniach 18 i 19 Brumaire w Paryżu zdarzeniach, przełożył nową moc i dzielność iakich rząd Francuzki tak wewnątrz iak zewnątrz ma nabydź, tudzież spokojne zamiary iakimi się powodują konsulowie rzplęty. Król okazał się być bardzo ukontentowanym z tego przyjacielskiego doniesienia i więcej niż kiedykolwiek przywiązanym do przymierza z Francją. Aręsztowanie i nietaska Manuela de Mallo była fałszywie tylko rozgłoszoną w tej stolicy pogłoską i dla tego chciwie chwytaną że tego może sobie życzone. Powodem do tej pogłoski być miało że P. de Mallo nie będąc chorym przez dni trzy domu swego nieopuszczał. Minister nasz skarbowy ciągle w trudnym znayduie się położeniu, nietraci iednak serca do pracy. Układa teraz nowe działania równie śmiałe i wielkie iak pierwsze. Wiemy już o rozkładzie 500 mill. realow nowej kontrybucyi, prócz podatku 10 od sta nałożonego od naięcia domu, który właściciel domu zapłacić powinien, a 5 od sta, które nymujący zapłaci i innego podatku 10 od sta od wszelkich pensyy, zastug &c. nie wymuiąc od tego żołdu nawet żołnierskiego. Ciężary takowe są bardzo przykre i codziennie gorliwsze wzbudzają chęci pokoju.

D O N I E S I E N I A.

Per Magistratum C. R. civitatis Lublinensis omnibus & singulis quorum interest notum redditur. Ad petitionem creditorum & curatoris massæ Boła immobilia ad massam creditariam oberratorum Joannis & Rosaliæ Kozłowskich conjugum civium Lublinskiensium spectantia & quidem imo Lapideam hic Lublini in platea Grodzka dicta sub Nro 101. sitam, testante prothocollo detaxationis in actis registraturæ reperiibili ad fl. Rh. 2252 xr. 10 detaxatam, tum 2do itidem Lapideam in eadem platea Grodzka nuncupata sub Nro. 106. extantem, testante simili prothocollo ad fl. Rh. 1799 xr. 42 estimatam in secundo termino die 30 Januarii a. f. 1800. hora nona mane in loco iudicii

publica licytatione assumenda plus offerentibus disvenditas iri. His tamen sub conditionibus, quodcuiconque emendi cupido actum detaxationis liberum sit in registratura inspicere, & pro haurienda ratione prefatarum lapidearum informatione se eatenus ad curatorem malsæ Dm. Casimirum Głębiowski convertere, eo itaque addito, quod ejusmodi realitas plus offerenti erga paratam pecuniam; aut demonstrandam evictionem, aut denique erga conventionem cum creditoribus ratione persolutionis ratharum. liciti pretiis eundam disvendentur. Omnes igitur qui memorata bona emere cupiunt inviantur, ut præstato die & hora borsum compareant. Datum Lublini die 17. Decembris 1799.

Vrabetz.

Jacobus Lewandowski.

M. Greber.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civit. Lublinensis.

Zykiewicz, secr

Dnia 21 stycznia 1800 roku przez publiczną licytacją 488 korcy żyta 953 korcy ięczmienia i 20 korcy anysku dla Państwa Radłowskiego z kupione będzie.

Cena fiskalna ustanowiona, podług targowej ceny miesiąca grudnia: Ten zaś który za natanszą cenę zboże dostawi, przy licytacji utrzymanym będzie i za każdy odwoz zboża w gotowiznie natychmiast zapłatę odbierze.

Kondycye zawisty natym, aby zboże piękne i podług sprawiedliwej Lwowskiej miary dostawiane było.

Aże nie wszyscy licytanci takowe całkowite kwantum liwerować mogą, przeto na 100, 200 i 300 korcy licytacja trzymana będzie.

Ci, którzyby sobie takoweż zboże sprzedać życzyli, zapraszają się na wzwyz wzmiankowany dzień z rana o godzinie 10 do Cef. Kro. prefekt. kancelaryi Radłowskiej. W Niepołomicach dnia 20 Grudnia 1799.

Ta. i.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Xiędzu Antoniemu Czechel Nowosielskiemu: że Pan Franciszek Dąbrowski, czyli raczej zastępca do spraw malsy jego krydalney adwokat Billewicz usadow tych, o zapłacie summy 30 czer. zł. z prowizją, żatobę na niego podał, i o pomoc sądu, nie sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach, dziedzicznych znajduje się, iemuż Xiędzu Nowosielskiemu adwokata tutejszego Pana Osławskiego, z jego szkodą i jego kosztem, zastępcą postanowili, z którym proces ten podług przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 5 lutego 1800 roku o godzinie 9 z rana w C. K. sądzie tutejszym sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używać, które na poparcie swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdwż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać byt winien.

Jozef: Nikorowicz.

Joz. de Cronenfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. W Krakowie d. 2. Listopaada 1799.

Weinmann.

Dwie Panny z jednego wieku od 10 aż do 14 lat na wikcie i edukacyi osobliwie we wszystkich kobiecych robotach i naukach Niemieckiego języka za przywolitą cenę przyjętymi być mogą, o czym tak wszystkich rodziców iakoliteż szlachetkich opiekunów tym uwiadomia się dla tego na Grodzkiej ulicy pod Nr. 26 na pierwszym pięttrze dowiedzieć.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Antoniemu Pułaskiemu: że Pan Filip Garlicki u sądow tych, w sprawie o naznaczenie uwolnienia dobr i wypłacenia summy 36,253 zł. pol. 15 gro. wniesionej, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w Ces. Krol. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Panu Antoniemu Pułaskiemu adwokata tutejszego Pana Wolickiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym process ten podług przepisu ustawy sądowej rozpocząć się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 25 Stycznia 1800 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie Patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które doswój obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoszny.

J. Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szla. Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 16 Listopada 1799.

Ces. Kr. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Tomaszowi Przyborowskiemu: że Pan Jacek Litwiński u Sądow tych, w sprawie o 120 cher: zło: rozpoczętej żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, iemuż Tomaszowi Przyborowskiemu adwokata tutejszego Pana Bronickiego, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocząć się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: żeby w czasie przyzwolitym, to jest: w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które na swą obronę za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

W. Roskoszny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 11 Listopada 1799.

Ascher.

Na dniu 20 Stycznia roku przyszłego 1800 oświadcza się C. K. Prefektura Radłowska Winne szynki Pańskie na 3 lata w arendę odstąpić, to jest: od 1 Marca 1800 aż do ostatniego lutego 1803.

Pretium fisci wynosi rocznie na 157 ryńskich, zatym którzy chcą mieć toż w arendę przyjąć i 10 procentową w gotowiznie zaopatrzonemi będą, więc takowi zapraszają się na wyż naznaczony dzień do C. Krol. Prefektury kancelaryi Radłowskiej.

Ione zaś kondycye lub punkta, przy licytacji arendatorom przeczytane będą. W Radłowie dnia 9 Grudnia.

Franz, prefekt.